

રંગીલી દરજણ.

(રસમય રમુજ કલ્પીત વાર્તા.)

પ્રગટ કર્તા.

માસ્તર નાનાલાલ મગનલાલની કંપની.

ઢેકાણું રતનબોળના નાકે—અમદાવાદ.

અમદાવાદ.

નિર્માણ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.

સંવત ૧૯૧૦.

સને ૧૯૦૪.

કિંમત ત્રણ પાઈ.

મંત્ર જત્ર વિના જાદુઘ અમતકારો જોવાની ચીજ !

મફત હાજરતી વીંટી મંગાવો.

આ વીંટીમાં મુવેલાં માખાપ, ટાટેલો ખજનો, જૂતપ્રેત, દેવ-તાઇ દરબાર, ચોરાયેલી ચીજ, વેપાર રોજગાર, નફો તુકસાન, સુખ દુઃખ, લેણા દેણી, વીલ વસીયત નાગી વીગત, લગ્ન સંજ્ઞાથી પારકા મનના વિચાર વીશેરે ઘણી બાબતો દેખાયછે તે ફક્ત પોષ્ટની છ આનાની ટીકીટો મોકલી જેને જોઇએ તે મંગાવી લેવો.

દેવ વિદ્યા.

જીવતાં માણસના આત્માને તાણે કરતાં તથા મુવેલાં માણસનાં આત્માને પોતાની રૂબરૂમાં જોલાવી તેમની સાથે વાતચીત કરતાં શીખવવાનું પોણા બસો પાનાતું નાજુક કદતું જુજરાતી પુસ્તક. એમાં વાંત્રીયાપણાની પરિક્ષા તથા ઉપાય પણ છે. તે ફક્ત નવ આનાની પોષ્ટની ટીકીટો મોકલી જેને જોઇએ તેણે મંગાવી લેવી.

મંત્રની ચોપડી.

વીંટી. આદ્યશીશી, નજર, તાવ, ઝેર, વીગેરે ઉતારવાના મંત્રો વીધી સાથે સમાવ્યા છે. ફક્ત એ આનાની પોષ્ટની ટીકીટો મોકલી જેને જોઇએ તેણે મંગાવી લેવી.

સૂચના—ઉપરની કોઇ ચીજ વેલ્યુપેચલથી મોકલવામાં નહીં આવે. માટે જેને જે કાંઇ જોઇએ તેના પૈસા પેટ પોષ્ટની ટીકીટો અથવા મનીઆરડરથી પૈસા નીચેના સરનામે મોકલવા.

માસ્તર—નાનાલાલ મગલાલની કુંપની.

ઠેકાણું—રતનપોળના નાકે ત્રીજે માળે—અમદાવાદ.

• ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કાંપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૭૬

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રંગીલી દરજી

વિષય ૫-૩

વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
૨૭૬ ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ ૬-૨૨

રંગીલી દરજણ.

સુરતના સગરામપુરામાં અગાઉ છગનલાલ છાશવાળા કરીને એક વૃદ્ધ દરજી રહેતો હતો. પરચુરણ સીવવા ભરવાનું કામ કરી તે ખીચારો પોતાનું ગુજરાન ચલાવતો હતો. જાતે વૃદ્ધ અને ભક્તિમાર્ગમાં ભળેલો હોવાથી પોતાનો ધંધો કરતાં કરતાં પણ તે ભજન કીર્તન ગાતો હતો. પરંતુ આ ડોશાની બૈરી પાકી મકરબાજ ને કાળાંધોળાં કરનદ્રી કંબુસ હતી, તેણીને બે દીકરીઓ ને ધધરનો આપેલો એક દીકરો હતો. દીકરાએ સાધારણ ગુજરાતી અભ્યાસ કરી નીશાળ છોડી, અને પોતીકા બાપના ધંધામાં સામેલ થયો હતો. તે પણ સ્વભાવે શરમાળ, માયાવડો અને ધાર્મિક આસ્તાવાળો હતો. જ્યારે બાપના સુગુણ દીકરામાં દેખાતા, ત્યારે માના દુર્ગુણ દીકરીઓમાં દૃશ્યમાન થતા હતા, મ્હોટી છોટી માણેક માના સમજાવ્યાથી રહેજસાજ કુછંદમાં પડી હતી અને પાછળથી બે કે પતી સેવામાં સાસરે રહેતી હતી પણ તેની ન્હાની બ્હેન સમરત જેને લાડમાં આ સમરી કહીને બોલાવતાં હતાં. તે ખુશસુરત અને રહેજસાજ બણેલી (નહીં કે ગણેલી) હોવાથી સીંગમાંથી સડેલી હતી, લોકોનું લક્ષ તેની તરફ ખેંચવા, તેની મા રોજ તેને તાપી નદીએ ન્હાવા બોવાના બ્હાને સાંજ સવાર લેઈ જતી હતી. રસ્તામાં ઓળખીત પાળખીના મજે ત્યારે પોતાની દીકરીનું પ્રતીવૃતાપણું બતાવવા કાળજી રાખતી પણ બે કે.ઈ અબ્દરૂપો છેલછખીલો મજે તો હાથે કરીને રહેતી સોડમાં જવાને પોતાની દીકરીને પ્રેરતી હતી. સ.૩ સ.૩ ખાવા

પીવાની અને પહેરવા ઓઢવાની લક્ષ્મી લાલચે આ ન્હાની છોડી દશ વર્ષની વયથીજ દુષ્ટ માર્ગે દોરાઈ હતી. રોજ રોજ નવા નવા યુવાન છોકરાઓને લલચાવીને તેની મા પૈસા પેદા કરતી. પોતાના સીવવાનાં ધંધામાં રાત દહાડો આંખો ફેડી સીવ સીવ (શીવ શીવ નહીં હોકે ?) કરે તોએ સાત પૈસા પણ મળે નહીં, અને આ તો એકાદ યુવાનને પાકસાક છોકરીનો પ્રેમરસ ચખાડ્યો કે રૂપીઓ બે રૂપીઆ ચડપ હેતા આવે. તેના આ લોભને લીધે લોકમાં પોતાની ઇજ્જત આગર હલકી પડેછે. અને ન્યાતજ્જતમાં ફટફટ થવા વખત આવશે તેનું ભાન આ ડાકયણ જેવી ડોશીને નહોતું.

સમરીનું સગપણ ન્હાનપણથી એક કેળવાયેલો વર જોઈ કરવામાં આવેલું, પરંતુ પોતાની પેદાશ પડી ભાગવાની ભુડી લાલસાએ તેની મા ત્હેને સાસરે મોકલતી નહોતી. ત્હેનીનો સ્વામી પણ પોતાની પત્નીના પાપકર્મ સાંભળી કંટાળ્યો હતો અને એ છુવતી બલા તેના ઘેર નહોતી આવતી તો તેની દરકાર પણ કરતો નહોતો. કારણ કે ત્હેને દેહેસત હતી કે પારકા પ્યારમાં પડેલી રાડાને ઘરમાં ધાલવાથી કોઈ દહાડો મને ઝેર બેર ખવરાવી લાંબો કરી નાંખશે તો મ્હારાં માઆપ દુઃખી થશે. ત્હેની આ ખ્હીક કેટલીક રીતે ખરી પણ હતી. કારણ કે ત્હેની સાસુ દોરા ચીઠ્ઠી માટે આખા સુરત શહેરના જોગી જતી ને ભુત્રાનાં ઘર પોતાની દીકરીના વરને વશ કરવા (વશીકરણ કરાવવા) ભમી વળી હતી. કંઈ કંઈ માતા મેલડીઓની માધા આખડીઓ રાખી હતી, કેટલાએ પીર ઓલીઆઓની કબ્જે ફુલ ચડાવવા જતી હતી પણ કોઈ રીતે ત્હેના તે કાર્યમાં ફાવી નહીં, છતાં ઉલટા પૈસા અને કોઈ કોઈ તો ત્હેની લાડકી દીકરીના જોખનની બલીહારીનોં સ્વાદ લઈ ચુક્યા હતા. અને તેથી

તો આખા સુરતમાં સમરી દરજણનો સમ્રો (ડાંક્રો) થયો હતો !

બ્રહ્મચારમાં ભભાયેલી અને વ્યભીચારમાં વીક્રશયેલી આ સેતા-નગ્નદીના સંબંધમાં કેટલીક વાતો તહેના આપ અને ભાષના જાણ-વામાં આવી. તેઓએ તહેણીને જાપતામાં રાખવા માડી. પોતાની કામ કરવાની સામેની ઓરડીમાં તહેને સીવવા બેસાડવા લાગ્યા. સાંજે તહેને સાસરે મોકલવા માંડી પણ આ સેતાનની જાણી સાસરે જવાને બદલે ચારના ત્યાં આખી રાત મોજ મગલ મારી પરોઢીયામાં પીપર પાછી આવતી. જેથી તહેનાં ભાષ તથા બાપને તેની ખબર પડતી નહોતી.

કવેરચંદ શેઠને ત્યાં એક દીવસ સમરીને કાપડાં સીવવા મોકલી, શેઠની ગંજવર હવેલીના એથે માળે શેઠાણીની ઓરડીમાં બેસીને સીવતી હતી, તહેવામાં તે શેઠનો દીકરો લાલચંદ પોતાના અંગરણની કસ ટાંકાવવા ત્યાં આવ્યો, તેની કોટમાં કંઠી જોઈ સમરીની દાનત બગડી. તેણે કસ ટાંકતાં ટાંકતાં અનેક નખરાં કર્યાં, લોગીયો શેઠનો છોકરો કામાતુર બન્યો, એટલે આ નાતરા બળીયે કંઠી આપો તો કામ કરવા દઉં એવી લાલચ આપી. કામાંધ થયેલામે તે કબુલ કર્યું અને તેની જોડે સંસાર સુખ ભોગી કામામાંથી કંઠી કાઢી આપી આ વાતની સાંજ સુધી કોઈને ખબર પડી નહીં. સેતાનગ્નદી સમરી પેશાબ કરવાના બહાને બહાર જઈ શેઠના છોકરાને સમજવાને લીધેલી કંઠી પોતાની માને છાતી માની આપી આવી, પરંતુ શેઠના સગામાં કોઈ મિત્રી ગયેલું હોવાથી રાત્રે જ્યારે સૌ સ્નાન કરવા બેઠા તે વખતે લાલચંદની કોટમાં કંઠી ન જોવાથી તહેના બાપે તહેને પુછવા માંડ્યું. બાપની બહીક બહુ હોવાથી લાલચંદે જવાબ દેતાં મલ્લાં ટલ્લાં કરવાં માંડ્યાં એટલે શેઠનો વેહેમ વધ્યો. તેથી તહેને ધમકાવી પૂછ્યું ત્યારે

તેણે કપુલ કર્યું કે સમરી દરજણ ને આજે આપણે ત્યાં સીવવા આવી હતી તે મને સમજાવીને કાંટમાંથી કંડી લઇ ગઇ. આ સાંભળતાંજ શેઠનો મીઠાજ હાથથી ગયો. એકદમ પોતાના આરબ સીપાઇને મોકલી ત્રેને અને ત્રેની માને ખોલાવી મંગાવી. બાદ એકાંતમાં જઇ કળે કળે સમજાવી કંડી કપુલ કરાવી ને તે પાછી લેતાં દોઢ દોઢ મણની ગાળો દેઇ પોતાની હવેલીમાંથી હડસેલી કાઢી. શેઠની ઘાટાં ઘાંટથી કેટલીક વાત ધરનાં માણસો સમજી ગયાં ને બીજે દીવસે તે બહાર ફેલાયાથી શેઠની કંડી અને સમરીની કરમ કથા જ્યાં ત્યાં ચાલી રહી. પોતાની આ ફજેતીથી તે મા દીકરી થોડા દહાડાંતો ધરની બહાર પણ નીકળી શક્યાં નહીં.

શહેરમાં ચકલે ચકલે અને શેરી શેરીએ ત્રેમનો આ ભવાડો સાંજ સહવાર ભજવાતો જ્યારે બંધ પડ્યો ત્યારે પછી ધીમે ધીમે મા દીકરીએ મક્ત મલીદા ખાવાની લાગ્યે જ્યાં ત્યાં ભટકવા માંડ્યું. સારાં માણસો ત્રેને ત્યાં જતાં આવતાં અટક્યા, દરેક જણનો આ ડકચણોપરથી નિશ્વાસ ઉઠી ગયો. માની મંજુરીથી દીકરીની દોસ્તી કરનાર દાદા બળ્યા યુવાનો પણ હવે ત્રેમને હડધુત કરવા લાગ્યા. કારણ કે ત્રેમણે જોયું કે આતો ઘેર ઘેર ભટકણી ભુંડી ભુતડી છે. દીવસે દીવસે યુવાન સમરીનું નૂર ધટવા માંડ્યું, ત્રેના ગાલની ગુલાબી જેમ થઇ ગઇ, અને વીસ વરસની વયમાં તો ચાંદી, પરમી મા તથા વીસફાટકંતી વેદનાઓ ભોગવી ચુકી. અને એ ઝેરી રોગની અસરથી અડતાળીસ વરસની આઘેડ બાયડી જેવી બની ગઇ. કાયમ રહેવામાં ફક્ત તેણીની લચકાતી ચાલ, તેમાં પણ સહેજસાજ તપડાઇ ગઇ હતી. તેણીનો આવો અવતાર થયો છતાં હરામનું ખાવાનો ચસ્કો ગયો નહીં. પરંતુ જુવાનીઆ જ્યારે આડ

આખ્યે પણ જીએ નહીં ત્યારે ત્હેના લયક એક સર્વ ગુણ સંપન્ન શ્રી-
મંતના વડા દીકરાને તે જીવતી ડાકણ વળગી. શ્રીમંતના ત્યાં ખાતું
પાડી કેટલાએક રૂપીઆ ઉપાડ્યા અને પોતાનું ઘર તાજું કરવા
ઉપરાંત હરામના હમેલથી ઉત્પન્ન થયેલી દીકરીના આપે ત્હેના લભ
વખતે પૈસા આપવા ના કહ્યાથી શેઠના ત્યાંથી ઉપાડેલા રૂપીઆમાંથી
લભ કર્યા. શેઠના વડા છોકરા અને સમરી દરજણ વચ્ચે આમનસામન
પ્રેમપત્રિકાઓ લખાવા લાગી. પતીવ્રત કરતાં પૈસાને પ્યારો ગણનારીઆ
પાપી કુલટાએ તે ચીઠીઓ સંગ્રહ કરવા માંડી કે કોઈ વખતે કામ લાગે.
અને તે કામમાં પણ લાગી. શાશી કે શેઠના ત્યાંથી જે રૂપીઆ ઉ-
પાડેલા ત્હેના માટે ગુમાસ્તાઓ રોજ ઉઘરાણી કરવા લાગ્યા. ઉપ-
રાઉપરી ધક્કાથી થાકી ત્હેમણે દાવો કરવાની દેહેસન આપી. ત્યારે
આ ઉખડેલી સમરીએ સંગ્રહ કરેલી ચીઠીઓ માટે શ્રીમંતના વડા
દીકરાને દબાવ્યો કે જે દાવો થશે તેા હું કોર્ટમાં તમારી આ ચીઠીઓ
રજી કરી બધું પોગળ ઉઘાડું પાડીશ. શ્રીમંત શરમાયા અને ઇજ્જ-
તની બ્હીકે કુલટાનું કાળું કરી એટલા રૂપી ના બાલખાદ તરીકે માંડી
વાળ્યા. આ વાતની પણ ફરી ચર્ચા ઉઠી ને ત્હેમના પ્રેમમાં ભંગ પડ્યો.

શ્રીમંતના વડા છોકરાને છોડ્યા પછી પાછી આછીનાળ પોતાની
કાચીકળી જેવી દીકરીને નાણાં બજારમાં નાંખવા તૈયાર થઈ. પરંતુ ન્હાની
ઉમરની બાળકી સાથે સંસાર સુખ ભોગવવાથી બળાત્કારે સંભોગ
કરવાના ગુન્હામાં સપડાવાની ધારતીને લીધે તે અણુસમજી બાળકી
હજી સુધી બચી ગઈ હતી.

મદન વિલાસ ગોળીઓ.

રૂપેરી વરખની આ ગોળીઓ ધાતુના તમામ વીકાર મટા તેને ઘટ્ટ બનાવેછે, સ્વમામાં જતી ધાતુ અટકાવીને મજ શક્તિ સુધારી ગુનાખી ચહેરા બનાવેછે તેમજ પાતળા શરીરમાં સ્વચ્છ લોહી વધારી જળરજ્જત રૂઢ પુષ્ટ કરેછે. કીંમત એક ડબ્બીનો એક રૂપીઓ પોષ્ટેજ ચાર આના.

મદન રસ મલમ.

હાથ રસની કુટેવથી, કુસંગ કરવાથી, ત્રાંદી પરમીયાના રોગો થવાથી નામદ—નપુસકપાણું આવ્યું હોય, ગુમ ભાગ વાંકો વળી દુઠ્ઠો થઈ ગયો હોય કે છેકજ નરમ પડી ગયો હોય તેને આ દવા લગાડવાથી અસત્ત મરદાસ આવી જડો સીધો ને માશકસર લાંબો બનાવેછે, એક ડબ્બીની કીંમત દોઢ રૂપીઓ. પોષ્ટેજ ચાર આના.

વીર્ય સ્તંભન ગુટીકા.

સ્ત્રી સંગ વખતે વધારે આનંદ ઉપજવી સારી પેઠે ટકાવે છે. વિલાસી પુરુષોને રતી કીડામાં અતીશય મજબૂત ને શક્તી આપેછે. કંઈપણ ખટાશ ખાધાવીના ધાતુ છુટતીજ નથી. કીંમત. એક ડબ્બીનો દોઢ રૂપીઓ—પોષ્ટેજ ચાર આના.

માસ્તર નાનાલાલ મગનલાલની કુંપની.

ઢેકાણું—રતનપોળના નાકે ત્રીજો માળે—અમદાવાદ

